

[Behnke]

kan være en fornøjelse at spille på landjorden, kan det selvfølgelig også være det sejlede på vores færger og andre skibe.

Alt i alt vil vi fra Fremskridtspartiets side sige, at det er godt, at vi er nået så langt, og nu håber vi, at når vi på fredag har fået lovene vedtaget ved tredje behandling, kan det gå forholdsvist hurtigt med at få retningslinjerne udformet i Justitsministeriet, så man i branchen ved, hvad man har at rette sig efter.

Til allersidst vil jeg godt sige, at det eneste forbehold, vi har taget over for lovforslag nr. L 58, er med hensyn til spørgsmålet om uddannelse af personalet til spillekasinoerne. Vi mener bestemt, at der skal uddannes personale, vi vil bare gerne lægge vægt på, at finansieringen ikke bliver en ekstra offentlig udgift, men at den sker i sammenhæng med, hvad der er af omsætning, udgifter og indtægter osv. i denne nye, forhåbentlig store branche, vi får opbygget. Det skal ikke være skatteyderne i almindelighed, der skal betale for uddannelsen af personalet. Men ellers har alle ændringsforslag og bemærkninger til nr. L 58 vores fulde støtte.

Til lovforslag nr. L 56 er der stillet to ændringsforslag.

Det første har jeg nævnt, nemlig om nedsættelse af afgiften fra 75 pct. til 65 pct., og det støtter vi med de gjorte bemærkninger.

Ændringsforslag nr. 2 havde vi i første omgang ikke stiftet bekendtskab med. Vi har grundigt vurderet i vores gruppe, om det nu var fornuftigt at gå over til månedlig afregning, eller om man skal fastholde det, der står i lovforslaget, med den kvartalsvise afregning. Vi synes, at det er udtryk for unødigt bureaukratisering både hos afgiftsmyndighederne og så sandelig også hos spillekasinoerne, hvis man hver eneste måned skal foretage en opgørelse. Oven i købet tror vi, at det i ændringsforslag nr. 2 nævnte negative afgiftstilsvær sandsynligvis vil stige, hvis man har månedlig frem for kvartalsvis afregning. Vi synes, at man udmærket kunne have fulgt de regler, der bl.a. også gælder for momsafregning. Derfor kan vi ikke støtte ændringsforslag nr. 2, men håber, at vi hurtigt på fredag kan få dette sat i værk, så vi kan få bygget nogle spillekasinoer.

Arne Melchior (CD):

Hr. Bjørn Elmquist talte noget om en mulig studierejse under arbejdet med denne lov, og

han sagde selv, at det var en spøg, da han kom ind på, hvem der skulle bestemme diæterne, og hvem der skulle beholde gevinsten. Det er klart en spøg. Jeg synes ikke engang, at den er særlig god, for diæterne kender vi jo, de er fastlagte, og hvis man spiller, har man selvfølgelig selv både chance og risiko. Når jeg tager det op i starten af mit indlæg, er det, fordi jeg mener, at vi har gjort en fejl ved, at ikke nogle flere af dem, der har arbejdet med dette lovforslag, egentlig har besøgt et kasino eller ved, hvad det drejer sig om.

Der blev engang spurgt, hvordan mennesker, der har mange gøremål, afgør, hvad der er det vigtigste af deres gøremål. Der blev givet det naturlige svar: Det, du gør lige nu, er det vigtigste.

En lov om kasino er i sig selv ikke det vigtigste for kongeriget Danmark. Jeg sagde også ved første behandling, at Danmark sandelig kunne leve lykkeligt videre, selv om en sådan lov ikke kom igennem. Men når vi nu beskæftiger os med en sådan lov, vil jeg dog sige til hr. Bjørn Elmquist, at det nu aldrig har skadet at vide, hvad de begreber, man benytter, egentlig består af, hvad de dækker over, og hvordan praksis er. Da vi ikke skal betræde jomfruelig jord, og da en lang række lande – alle i Europa bortset fra Schweiz og Skandinavien – har årtiers, indtil 50 års, erfaringer, er det da næsten på hjørnet af at være tåbelig ikke at drage nytte af de erfaringer, før man tager stilling både til sagen som sådan og allermest til udformningen. Så det har jeg ikke megen ros tilovers for.

Ellers har jeg meget godt at sige. Det forslag, der vil kunne vedtages på fredag med de ændringsforslag, der er stillet, gør det muligt uden at gøre det gevaldigt attraktivt at oprette et antal spillekasinoer i Danmark. Det har en række gode virkninger, allerførst den, at vi så bliver fri for ét unødigt forbud mere. Det er ikke op til vor mentalitet og vor egenart at forbyde mere end højst nødvendigt og noget, som det ikke er nødvendigt at forbyde af hensyn til næstens eller til ens egen sikkerhed eller til, at færdselsreglerne både i bogstavelig og i overført betydning er så sikre som muligt. Til lykke med det og til lykke og tak til kollegaerne, der har arbejdet med på det.

Jeg vil godt tillade mig at formulere en særlig tak til fru Lissa Mathiasen og til hr. Behnke for den indsigt og forståelse, de har vist. Men min